

ÖĞRENCİ ARKADAŞ:
Okul, burs, konut, vize,
tercüme sorunlarını İTÖF'de
örgütlenerek çözümü!

İşte devrimci eylem budur

Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin 1978-1979 ikinci dönem eğitimi 8 ağustosta başladı. Eğitimin başlaması nedeniyle düzenlenen törende öğrenciler, İstiklal Marşı'nın çalınış sırasında ayağa kalkmadılar. Marş bittikten sonra ayağa fırlayarak hep bir ağızdan Enternasyonal'i söylediler bundan sonra tören anti-faşist, anti-emperyalist bir eyleme dönüştürüldü. Devrimci sloganlar atıldı. Mamak Cezaevinde yatan ODTÜ'lü öğrencilerden de bir mesaj okundu.

ODTÜ'nün açılışında öğrencilerin düzenlediği devrimci eylem burjuva basınında büyük yankılar uyandırdı. Sütunlar "vatan-millet-sakarya" edebiyatıyla, Mehmet Akif'ten mısralarla doldu. Ünlü kalemsör Burhan Felek, gecelerdir gözüne uyku girmedikini, bir gece de "alem-i manada bir ses" in gelip Atatürk'ün "Gençliğe Hitabesi"ni okuduğunu yazdı!

Olay gazetelerde de bitmedi. ODTÜ öğretim üyesi bir grup milliyetçi "İstiklal Marşı'na Saygı" için yürüyerek "öğrencilerin hıyanetini protesto" etti. Parti liderleri, "memleket büyükleri" demec üzerine demec vererek olayı "nefretle" kınadıklarını, gençliğin bugünkü "cüretkarlığı" karşısında "endişeli" olduklarını belirttiler. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı ODTÜ'ye bir baskın düzenleyerek yurtseverleri tutuklamak istedi. Eylem sırasında çektiği fotoğrafları da bu iş için kullandı. Yiğitçe direnen 400 yurtsever gözaltına alındı. Sağ oportünizm ise burjuvazinin saldırıları karşısında teslim bayrağı çekti. Devrimci ODTÜ'lülerin eyleminden dolayı burjuvaziden "özür dileme"ye kadar gitti.

Saldırı ve demagogiler yeni değil
Devrimci öğrenci gençliğe yönelik saldırılar ne yenidir, ne de

şaşırtıcı. Üniversitelerdeki durum ülkenin genel durumundan ayrı düşünülemez. Ülkede devrimci durum var. Bunu bilen burjuvazi, "otoritesini" göstermek, zorla dayatmak istiyor. Devrimci yöntemlerle yığın eylemleri ko-yan, onun otoritesini, "değerlerini" sarsan gerçek devrimcilere dış biliyor.

Burjuvazi, ODTÜ'deki devrimci eylemi düzenleyen ilerici gençlere bu nedenle amansızca saldırdı. Tekelci basınından sosyal demokrat sayılarına, Maocu haininden sağ oportünistine kadar tüm bağlaşıklarını bu yüzden harekete geçirdi. Burhan Felek bu yüzden uyku uyuyamadı.

Yeni olmayan bir de burjuvazinin sahte yurtseverlik edebiyatı var. Önce gençliğe, "İstiklalimizi sen koruyacaksın" der, "Gençliğe Hitabe"yi anımsatırlar. Sonra istiklalimizi NATO'ya, Amerika'ya, İMF'ye satarlar. Gençlik buna razı olmadı mı da okulları işgal eder öğrencileri kurşunlarlar.

"Milli Marş'a saygı isterler: ama emperyalizm ve işbirlikçi tekeller, "yurdun üstünde tüten en son ocağı" söndürecek denli, azgınca sömürür. Yurtsever gençlikse bu düzeni yıkmak için saf aldı mı darağacına çekilir, Mamak ya da Selimiye'de işkenceye yatırılır.

Takke düştü kel göründü
"Büyüklerimiz", öğretmenlerimiz boşuna çabalyorlar. Devrimci öğrenci gençlik aptal değil. Oynanan oyunları çok iyi biliyor, "büyüklerini" çok iyi tanıyor. Öğrenci gençlik, emperyalistlerin, tekellerin sömürüsünü yok etme, faşizmi ininde gebertme ve ulusal bağımsızlığımızı gerçekten kazanma mücadelesine var gücüyle katılıyor, burjuvaların uykusunu kaçıran devrimci eylemler düzenliyor; düzenlemeye de devam edecektir. Çünkü

yurtseverliğin ve ilericiğin gerçek ölçütü bu hedefler için savaşmaktır. Bu savaşta yerini alan, göğsünü gere gere işçi sınıfının savaş yolundan yürüdüğünü söyleyen ve bunu eylemde kanıtlayan ODTÜ'lü İlerici Gençler, yayınladıkları bir bildiride şöyle diyor: "... Burjuvazinin, sıkıyönetim paşalarının alttan alta, inceden inceye ODTÜ'yü fethetme oyunları ortaya çıkarıldı, tekerlerine çomak sokuldu. Burjuvazinin iğrençlikle bir takım 'değerler' arkasına gizlenerek bu oyunu tezgahlaması planı suya düştü. Kısacası takke düştü, kel göründü. ÖTK (ODTÜ Öğrenci Temsilciliği Konseyi - Ö.G.) yönetiminin yalın ve uzlaşmacı tavrına karşın ODTÜ'lü ilerici, anti-faşist geleneği ayakta tutuldu..."

"... 7 yıl önce, 12 Mart işkence ve zulmünün devam ettiği, devlet terörünün yaygınlaştığı burjuvazinin siyasi egemenliği sağlamlaştırmak için her türlü baskıya başvurduğu günler yaşanıyordu. Burjuvazi siyasi istikrarı korumak sevdasında idi. Ya bugün? Bugün de burjuvazi içine girdiği bunalım yükünü emekçi halkımızın omuzuna yıkmak için, sarsılan siyasi egemenliğini ve kendisinin çürüyen bir takım değerlerini yeniden sağlama bağlamak için bir yandan sıkıyönetimle halkımızın üzerine yürüyor, bir yandan da burjuva reformist CHP eliyle yığınları eylemsizliğe, beklentiye sürüklemeye çalışıyor..."

Burjuvazi hayal satolarını onaramayacak

"Bugün ülkemizde giderek derinleşen bir bunalım var. Bu buna-

lımdan ya burjuvazinin istediği faşizm yoluyla, ya da işçi sınıfımızın istediği devrimci çıkış yoluyla çıkılabilir. Son 12 yılda 13 hükümet değişti. Burjuvazi alışlagelen yöntemlerle idare edemiyor. Gerici faşist hükümet almışklarından sonra burjuva reformizmi de iflas etmiş durumda. Yığınlardaki hoşnutsuzluk hızla artıyor. Yığın eylemleri burjuva reformizminin pasifist etkilerine, sağ oportünizme, gerici faşist güçlerin saldırı ve sıkıyönetimlerin rağmen yükseliyor. Sadece son 1-2 ay içerisinde İzmit Mitingi, Soda işçilerinin ve ilerici kadınların yürüyüşü, MHP'nin kapatılması için yapılan eylemler bu durumu gösteriyor. İşte bu durumda temel göre., burjuvazinin burjuva devletin "güçlülüğü", burjuva sisteminin "dimdik ayakta" olduğu izlenimlerine set çekmek; bunalımdan devrimci çıkış yolunu tüm yığınlara duyurmak, emekçilerin bilinç ve kararlılığını arttırmak, onlara devrimci eyleme çıkmalarında yardımcı olmak, tüm bunları en iyi şekilde anlatan eylemleri gündeme getirmektir. İşte ODTÜ'de devrimcilerin açılış töreninde aldığı tavrı, ülkemizin bugünkü koşullarında, burjuvazinin bu niyetlerine set çekmek için, görevimizi yerine getirmek demektir! Tüm yurtseverlerin, emekçilerin gözünde demokratik bir mevzi olan, burjuva devletin, burjuvazinin sözcülerinin deyimiyle 'yok' olduğu ODTÜ'de 'İstiklal Marşı'nın okutulmasına karşı çıkmak, birinci ve temel olarak bunun için zorunludur ve devrimci bir tavidir."

"Biz burjuvazinin bir takım değerleri pazara çıkarttığını,

ulusal bağımsızlığımızı, Kore savaşı döneminde insanlarımızı dolar karşılığı sattığını çok iyi biliyoruz. Ve şunuda çok iyi biliyoruz ki bu değerler arkasında gizlenerek bize yönelteceği saldırı köpeğin saklanarak ay ışığında ulumasından öteye gitmez. Bu nedenle Demirel 1 Mayıs 78'den sonra avucunu yaladı. Şimdi de 12 Mart döneminin muhbir vatandaşı Mehmet Kıcıman (Rektör vekili - Ö.G.) tüm sevimliliğini takınsa bile, ulusal bağımsızlık konusunda kararlı (!) olduğunu göstermek için şehirden arabalarla cübbe getirirse bile gene avucunu yalayacaktır. Çünkü ulusal bağımsızlığımızın gerçek savunucuları, gerçek savaşçıları devrimciler, komünistlerdir. Bu uğurda kanlarını, canlarını verdiler, zindanlarda çürüdüler. Günümüzde de bu savaşın en önünde yürüyorlar. Bu şeref ne burjuvaziye ne de onun uşaklığını yapan Maocu hainlere aittir.

Öğretim üyeleri ülkemiz NATO'ya, İMF'ye peşkeş çekilirken neden yürümediler?

Öğretim üyeleri Maraş katliamını neden protesto etmediler? Bunca faşist saldırı ve katliam olurken "Üniversitelerin tarafsızlığı" palavrasının ardına gizlenerek neden sustular?

Öğretim üyeleri bu sorulara yanıt vermelidirler. İlerici ODTÜ öğrencileri oynanılan oyunu bozdular, bozmaya devam edeceklerdir. Burjuvazi varsa bozulan hayal şatosunu onarmaya çalışıp sağa sola saldırınsın. Bundan birşey çıkmayacağını ilerici ODTÜ öğrencileri dost-düşman herkese göstereceklerdir."

M.E.B burslu öğrencilere hesap versin

Milli Eğitim Bakanlığı burslu öğrencilerin çilesi ve öfkesi büyük. Almaları gereken aylık, normal koşullarda 200 sterlinken bunun ancak 185 sterlini ellerine geçiyor. M.E.B, öğrenci aylıklarının İsviçre'de bir banka üzerinden yolluyor. Bankalararası işlemlerin harcı, aylık öğrencinin eline varana dek 15 sterlin tutuyor. Ve pratikte bu para M.E.B.'nin değil, zaten zor koşullarda yaşama terk edilmiş burslu öğrencinin cebinden çıkıyor.

Dahası da var. Bu 15 sterlini yok olan 200 sterlinlik aylık, temmuzdan beri %55 oranında azalmış olarak geliyor. Son yapılan devalüasyon, M.E.B. bursunu 90 sterline düşürdü. Aradaki farkların ne zaman geleceği konusunda kimsenin söylenene güvendiği yok.

M.E.B.'den burslu Londra'da okuyan bir öğrenci şöyle diyor: "Ben Milli Eğitim Bakanlığı

ğından bursluyum. Temmuz ayına kadar düzensiz de olsa bursumu yaklaşık 185 sterlin olarak alıyordum. Fakat Temmuz ayı dahil elime 90 sterlin geldi. Londra'da yaşayabilmem için gereken paranın çok altında. Bir ay borç alarak yaşadım. Şimdi bir lokantada buluşukluk yapıyorum. Aldığım parayla ancak borç ödeyebiliyorum. Çalışmak da bir başka sorun. Home-Office'den izinsiz çalıştığım için günlerim yakalanacağım, ülkeden kovulacağım diye korku içinde geçiyorum.

Sorunuma bir çözüm bulur diye müfettişliğin kapısını aşındırıyorum. Durumumu anlattığımda "biz de aynı durumdayız, ne yapalım" diyorlar. Kayıtsız tutumla karşılaşıyorum. Eğer böyle giderse okulu yarıda bırakmak zorunda kalacağım" diyor.

Bir başka öğrenci ise;

Arkası 4. Sayfada

Okul ücretleri 300 Sterlin arttı

İngiltere hükümetinin, enflasyon bahanesiyle üniversitelerin ve diğer yüksek okulların eğitim ödeneklerinde 100 milyon sterline yakın kısıntı yapması üzerine, Britanya'daki tüm okullar, yabancı öğrenci kayıt ücretlerini 1979-1980 öğrenim yılında 300 sterlin, artırdı. Böylece okul ücretleri, lisans öğrenimi yapanlar için 1050 sterlin, lisansüstü öğrencileri için ise 1250 sterlin oldu. Ortalama yüzde 33 olan bu artış, Türkiye'de öğrencileri de kapsamak üzere, 80 bin yabancı öğrenciyi etkiliyor.

Muhafazakar hükümetin açıkladığına göre, yabancı öğrencilere karşı yapılanlar bu kadarla da kalmıyacak. Hükümetin 1980-81 yılı için yabancı öğrenci ücretlerine düşündüğü zam ise şöyle: Lisans öğrencileri için 2350 sterlin, lisansüstü öğrenciler için 3075 sterlin. Bütün bu artışlar Türkiye'de öğrencileri büyük ölçüde etkileyecektir.

Çoğumuz can güvenliğinin, öğrenim özgürlüğünün kalmadığı ülkemizden ayrılarak yurtdışında okumaya geldik. Sorunlarımız, görüldüğü gibi burada da bitmedi. Her geçen gün daha da artıyor. Okul ücretlerinin her yıl akıl almaz boyutlara ulaşması,

zaten dar gelirli olan ailelerimizin bize para göndermesini olanaksız kılmıştır. Bütün bunların yanına bir de Müfettişliğin öğrencilerin sorunlarına karşı aldığı, sözde ilgilenen ama özde kayıtsız tutum eklenirse, gelecekte tüm Türkiye'de öğrencilerin öğrenimlerini sürdürebilmeleri olanaksız duruma gelecektir.

Tüm yabancı öğrencileri ilgilendiren bu sorunlar karşısında ne yapılması gerektiği açık ortadadır. Türkiye'de öğrencilerin de katılımıyla yabancı öğrencilere yapılan ayrıcalıklara karşı örgütlü savaşmak. Geçmişteki deneyimler, bu durumlarda örgütlülüğün önemini gösteriyor. Örgütsüzlük yüzünden yabancı öğrenciler çoğu kez hükümetlerin yaptığı her haksızlığa boyun eğmek zorunda kalmışlardır. Uzun yıllar yabancı öğrenci ücretlerinin artırılmasında bu hep böyle olmuştur. Bundan dört yıl önce sine kadar yabancı öğrenci okul ücretleri 270 sterlin idi. Bugün bu rakam dört katına çıkmıştır. Ve gelecek yıl 8-9 kata çıkacağı amaçlanmaktadır. Bu durum örgütlenmenin ivediliğini bir kez daha yineliyor.

İTÖF'de örgütlenen Türkiye'de öğrenciler, bu haksız, ay-

rımcı uygulamaya karşı sonuna dek savaşacaklardır.

İTÖF'ün girişimiyle bu konuda önemli bir adım atıldı. Birçok yabancı öğrenci örgütü ve yüksek okullarda kurulan Yabancı Öğrenciler Komiteleri'nin de desteğiyle "Yabancı Öğrenciler Eylem Birliği Komitesi" (JACOS) çalışmalarına başladı. Şu anda komiteyi aşağıdaki örgütler oluşturuyor:

1. İngiltere Türkiye Öğrenciler Federasyonu
2. Britanya'daki Yunanlı Öğrenci Dernekleri Federasyonu
3. Afrika Ulusal Kongresi Gençlik kolları
4. Avrupa'daki Kürt Öğrenci Derneği İngiltere Şubesi
5. Irak Öğrenci Derneği
6. NUS'dan bir temsilci (Oy hakkı yoktur)

Görüldüğü gibi, 1 milyon üyesi olan NUS'un da (Ulusal Öğrenci Birliği) aktif desteğiyle İngiltere çapında örgütlenme çalışmaları sürdürülüyor. NUS uzun bir süreden beri böyle bir komitenin gerekliliğini ve destekleneceğini vurgulamıştır.

İTÖF her zaman olduğu gibi, öğrencilere yapılan her tür baskıya karşı kampanyalarda kararlı savaşım verecektir.

İTÖF İngiltere'deki savaş birliğimizdir

Yoğun bir çalışma dönemi-ni geride bıraktık. Ülkemizde faşizme ve emperyalizme karşı savaşılan halkımızın savaşımına omuz vermek, İngiltere'de yaşayan öğrenci gençliğin sorularına çözüm bulmak için öğrenci yığınının en geniş savaş birliğini sağlamaya çalıştık. Birliğimizin önüne çıkan tüm engellere karşı savaştık, bölüdü çabaları boşa çıkarttık. İlkeli birliğimizi daha da pekiştirdik.

Yeni bir akademik döneme başlıyoruz. Öğrencilerin dil okulu, kolej, üniversite ve konut aradığı bu günlerde öğrenci müfettişliği her zaman olduğu gibi yine kayıtsız.

Öğrencilerin yol gösterici bir örgüte en çok gereksinim duydukları bu günlerde İTÖF yine en önde aktif bir biçimde sorunlarımıza çözüm buluyor. 18 Şubat 1979 günü toplanan İTÖF 16. Genel Kurulunun, Yürütme Kurulu raporunda şöyle diyordu: "Ülkemizden uzakta yaşıyoruz. Bu durumun getirdiği bir çok zorluklar var. Burs, okul ücreti, yurt ve dil sorunları, tüm bunlar İTÖF'ün çalışma alanlarıdır. (...) İngiltere'deki öğrencilerin sorunları İTÖF'ün öz sorunlarıdır."

"Ne var ki yurt dışında okumak zorunda bırakılan bizlerin sorunlarına kalıcı çözüm bulmanın tek yolu, Ülkemizde emekçi halkımızın büyük bir özveriyle yürüttüğü anti-faşist, anti-emperyalist savaşın etkisine ulaşmasıdır."

"Sorunlarımız saymakla tükenmez. Bütün veriler ve gelişmeler önümüzdeki günlerin daha da zor geçeceğine işaret ediyor. Hayatın kendisi, sorunlarımızı örgütlü olarak çözmek için İTÖF çatısı altında birleşmeye zorluyor. Herşey gelip İTÖF'ün daha da güçlenmesine, ilkeli birliğimizin daha da pekiştirilmesine dayanıyor."

Daha yığınsal bir İTÖF için ileri!

Yaşasın İTÖF!"

GÜN EYLEM GÜNÜDÜR

Özellikle, tanışma olanağını henüz bulamadığımız, İngiltere'ye yeni ayak basmış öğrenci arkadaşlarımızı göz önünde tutarak, geçtiğimiz akademik yıl içinde İTÖF'ün örgütlediği ya da katıldığı bazı eylemleri sıralamayı düşündük. Önümüzdeki dönemde de yığın eylemlerine ağırlık vereceğiz. Amacımız İngiltere'deki tüm anti-faşist ve anti-emperyalist öğrenci yığınının savaş birliğimize katmaktır.

"FRESHER'S WEEK"

Üniversitelerde, her akademik yılın ilk haftasına "Freshers Week" (yeni başlayan öğrencilerin haftası) denir. Bu hafta boyunca hem üniversite yetkilileri, hem çeşitli dernek ve kuruluşlar, yeni gelen öğrencileri çevrelerine "alıştırmaya" çalışırlar.

İTÖF'de Freshers Week'e aktif olarak katıldı. Derneklerimiz, bulundukları okullarda sergiler açarak, İTÖF-merkez temsilcileri birçok bölgeyi tek tek dolaşarak İngiltere'ye ilk defa ayak basmış Türkiyeli öğrencilerle tanıştı. Kayıt işlemlerinden yurt ve vize sorunlarına kadar her konuda yardımcı olmaya çalıştı.

ARKADAŞLARIMIZ YARGILANIYOR

28-29 Kasım ve 4 Aralık 1978 tarihlerinde İTÖF'lü militan ve sempatizanlar İngiltere'nin dört bir yanından Leeds's gittiler. Bir yıl önce faşistler arkadaşlarımıza saldırmışlar ve iyi bir ders

almışlardı. Olay mahkemeye aktarılmıştı.

Anti-faşist savaşçıların mahkeme salonuna büyük bir kalabalık halinde geldiğini gören faşistler polisten yardım istedi ve polis kordonunda mahkemeye geldiler ve ayrıldılar.

İTÖF militan ve sempatizanları mahkemeden sonra, şehir merkezinden Leeds üniversitesine doğru yürüyüşe geçtiler. Yol boyunca devrimci marşlar söylendi, "Faşizme Karşı Savaş Birliği", "Faşizmi ininde geberteceğiz" sloganları haykırıldı.

SOSYAL-DEMOKRATLAR TEŞHİR OLDU

22 kasım ve 6 aralık 1978 tarihlerinde iki ayrı oturum olarak düzenlenen MÜTÖD (Manchester Üniversitesi Türk Öğrenci Derneği) Genel Kuruluna yığınsal katıldık.

Manchester'deki Türkiyeli öğrencileri pasifize etmeyi, anti-faşist, anti-emperyalist savaşımından yan çizdirmeyi amaç edinen sosyal demokrat "Halkçı-Devrimcileri" sergiledik. Sosyal demokratların İTÖF'ü Manchesterli öğrenci kitlesinden uzak tutmaya çalışan girişimlerine karşın İTÖF'ün mesajı "Yaşasın İTÖF!" gür sesleri arasında okundu, "İTÖF'le iyi ilişkiler" karar tasarısı oy birliğiyle kabul edildi.

MÜTÖD eyleminde, Manchesterli öğrencilerle yakın bağlar kuruldu. İTÖF'ün sempatizan halkası genişledi.

HALK GECESİ

21 aralık 1978 gecesi Rainbow konser salonunda Londra İşçi Birliği ve İTÖF'ün ortaklaşa düzenlediği Halk Gece'ni 1500 kişilik bir kitle ilgi ve coşkuyla izledi.

Türkiye'de giderek artan faşizm tehlikesine, faşist kıyımlara ve sıkıyönetime karşı yapılan her eylemin büyük bir önemi vardır. Bu nedenle, faşist katiller tarafından kurşunlanarak sakat bırakılan Prof. Server Tanilli'nin ve sanatçı Cem Karaca'nın katıldığı gecenin önemi büyüktü. Ayrıca gecede 1 Mayıs 1978 filmi gösterildi

SIKIYÖNETİME KARŞI EYLEM

İTİB, İTÖF, Londra İşçi Birliği ve İTKB'nin ortak girişimiyle kurulan "Türkiyede Demokratik Hakları Savunma Komitesi", Kahramanmaraş'ta faşistlerin düzenlediği kanlı kırım ve ardından gelen sıkıyönetimi lanetlemek için 28 aralık 1978 de bir miting düzenledi.

Burjuvaziye bu sefer sıkıyönetimi sosyal demokrat hükümet eliyle halkımıza dayattı. Türkiye Kürdistanı'nda geniş olarak sıkıyönetim ilan etti. Kürdistan'da gelişen devrimci hareketten ve onun Türkiye işçi sınıfı hareketiyle bağlanmsından korkan burjuvazi kitlesel kırımını faşist

MHP, ona bağlı diğer faşist odaklar ve ordu eliyle daha da yoğunlaştırdı.

Ülkemizdeki anti-faşist, anti-emperyalist savaşımın kopmaz bir parçası olan İngiltere'deki işçiler, öğrenciler Londra'da Türkiye büyükelçisinin evi önündeki mitinge dörtbir taraftan akın ettiler. Hepbir ağızdan, "Sıkıyönetim halka karşıdır", "Faşizmi ininde geberteceğiz", "Kürdistan'daki baskılara son", "Türk-Kürt halkları elele Demokratik Cephe", "Katil Türkeş", "Hain Ecevit" sloganlarını haykurdılar.

DİL OKULU ÖĞRENCİLERİNİN YANINDA

Londra devlet okulları ücretlerinin özel okullardan daha düşük ve öğretimin daha iyi olması, öğrencilerin Southwark College'e rağbetini artırıyor. Bu nedenle geçtiğimiz iki dönemde (7 ocak 1979, 23 nisan 1979) Türkiyeli öğrencilerin bu okula kayıt işlemlerini örgütledik.

Eylemler gece saat 9'dan ertesi gün saat 12'ye kadar sürdü. Öğrenciler için daha önceden hazırlanan battaniyeler, çay ve sandviçler bir araç ile kolejin önüne getirildi. Yeni gelen öğrencilere İTÖF tanıtıldı. Öğrenci Gençlik ve İTÖF el kitapları satıldı. Sabahleyin öğrencilerin kayıt işlerine yardımcı olundu ve hepsinin okula girmesi sağlandı. İTÖF militanları bir kez daha sorunlara örgütlü çözüm bulmanın en güzel örneğini gösterdiler.

FAŞİSTLERE AMAN VERDİRMEYECEĞİZ

27 Şubat 1979 tarihinde MHP'li faşistlerin saldırısına uğrayan İTÖF üyesi yedi arkadaşımız onlara anladıkları dilden cevap verdiler. Ne var ki burjuvazi, kavgada yere düşene bakarak yedi devrimciyi tutukladı. Bu saldırı, demokratik öğrenci hareketinin faşizme karşı savaş birliğinin gelişmesinin güncelliğini bir kere daha ortaya koydu.

Demokratik Hakları Savunma Komitesinin 6 Mart'ta düzenlediği dayanışma toplantısı Manchester'de UMIST Renold Building'de yapıldı. "Britanya Gazeteciler Sendikası" başkanı Denis MacShane toplantıya konuşmacı olarak katıldı. Konuşmasında Türkiye'deki faşist tehlikesinin güncelliğine işaret etti. Bu saldırıların Türkiye'dekilerin bir uzantısı olduğunu belirtti. Öte yandan arkadaşlarımızın tutuklu bulundukları cezaevinden gönderdikleri mesaj dakikalarca ayakta alkışlandı.

7 mart günü yüzün üzerindeki Türkiyeli öğrenci İTÖF flaması altında mahkeme salonu önünde toplandı. İngiltere'nin dört bir yanından gelenler kavgaya arkadaşlarını yalnız bırakmadı. Faşistler korkularından mahkemeye gelemediler. Mahkeme önündeki gösteriden sonra UMIST'de bir forum düzenlendi.

320 KM'LİK YÜRÜYÜŞ

12 mart 1979'da, İTÖF'ün de üyesi bulunduğu Demokratik Hakları Savunma Komitesi'nin düzenlediği 320 kilometrelik Faşizme Karşı Savaş Yürüyüşü'ne ve örgütlenmesine aktif ve yığınsal olarak katıldık. Bu tarihlerde sosyal demokrat hükümet başa gelesi bir yıl olmuştu. Bilanço 1000 ölü ve birlerce yaralı. Faşist tirmanış CHP hükümeti döneminde durmamış daha da artırdı. Faşist MHP ve ona bağlı odakların Kahramanmaraş'ta düzenledikleri katliamda aralarında çocukların, yaşlıların ve hamile kadınların bulunduğu 100'ün üzerinde ölü ve yüzlerce yaralı vardı.

Biz İngiltere'de yaşayan Türkiyeli ilericiler ve yurtseverler olarak bir an bile ülkemizde halkımızın, kanı, canı pahasına verdiği savaşımın kopmadık. Yağmur, dolu, kar demeden Leeds'den Londra'ya 6 gün yürüdük. Günün gereklerini uygun, gençliğin ateşine yaraşır militan bir eylem koyarak halkımızla dayanışmanın en güzel örneklerinden birini verdik.

Bütün geçilen yerlerde İngiliz ilericiler ve demokratlara yürüyüşün amacı bir bir anlatıldı. Yurdumuzdaki anti-faşist, anti-emperyalist savaşa destekleri sağlandı. Yürüyüş kolu Londra'ya vardığında katılım çoktan 1000'i aşmıştı. Londra sokakları altı gün özveriyle yürüyen militanların "Faşizmi ininde geberteceğiz", "Türk-Kürt halkları elele demokratik cephe", "Faşizme karşı savaş birliği", "Sıkıyönetime hayır" sloganlarıyla doldu.

Yürüyüş University of London Union (ULU)'unda yapılan bir açık oturumla görkemli bir şekilde sona erdi.

Bu yürüyüşle, İngiltere'de örgütlenme çabası içinde olan faşistlere örgütlenme hakkı tanımayacağımızı, dostla, düşmana bir kez daha gösterdik. Ülkemizde faşizme ve emperyalizme karşı yılmadan, bıkmadan verilen savaşıma gücümüz ölçüsünde omuz verdik.

1 MAYIS 1979

Dünya işçi sınıfının birlik, ve savaş günü 1 Mayıs İngiltere'de büyük bir coşkuyla kutlandı. Londra'nın Embankment semtinde başlayan yürüyüşte Türkiyeli'lerin bulunduğu kol çok görkemli ve disiplinliydi

Birçok ilericiler örgüt ve kişileri bir araya getiren yürüyüş kolunda Türkiyeli işçi ve öğrenciler "İngiltere 1 Mayıs Komitesi" flaması altında toplandılar. İTİB ve İTÖF'ün flamaları arkasında "Devrimci TKP", "Faşizme karşı omuz omuza", "Sıkıyönetim halka karşıdır", "Kürdistan'daki baskılara son" pankart ve dövizleri dikkatleri çekiyordu.

Yürüyüşün önündeki kamyon kızıl bayraklar, "Yaşasın proletarya enternasyonalizmi" ve "Faşizmi ininde geberteceğiz" dövizleriyle donatılmıştı. Kamyonlardan söylenen marşlar ve atılan belgileri yürüyüş kolu hep bir

ağızdan coşkuyla haykırdı.

Yürüyüşün bitiş yeri olan Hyde Park'a gelindiğinde, İngiltere 1 Mayıs Komitesinden bir konuşmacı günün önemini vurgulayan bir konuşma yaptı. Yürüyüş tüm devrimcilerin faşizme ve emperyalizme karşı kavgalarının son damlasına kadar savaşılmaya ve içmeleriyle son buldu.

DARAĞACINIZ VİZ GELİR

6 mayıs 1972 de burjuvazinin asarak katlettiği üç devrimci, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, İTÖF'ün Leeds'de düzenlediği bir toplantıyla anıldı.

Üç devrimcinin yaşamlarını anlatan fotoğraf ve çeşitli kitaplardan oluşan bir serginin açıldığı gecede devrimci marşlar söylendi ve sloganlar haykırıldı.

Faşizme ve emperyalizme karşı savaşta canlarını veren devrimcileri unutmadık, unutmayacağız. Onlar bizim devrimci geleceğimizin bir parçasıdır.

YIL SONU ŞENLİĞİ

İTÖF'ün geleneksel yıl sonu şenliği 23 haziran tarihinde Sussex'de düzenlendi. İngiltere'nin çeşitli bölgelerinden gelen öğrencilerin kaynaşmasını sağlayan şenlikte çeşitli spor karşılaşmaları ve bir gece yer aldı.

Sabah yapılan koşu, futbol, voleybol, basketbol, güreş ve masa tenisi karşılaşmalarında birinci olanlara gecede ödülleri verildi.

YENİ MÜFETTİŞLE İLİŞKİLER

İngiltere bölgesi öğrenci müfettişi M.Kemal Yılmaz, Temmuz ayı başlarında Leeds Türkiyeli Öğrenci Derneği ile kısa bir toplantı yaptı. Bir konferans nedeniyle Leeds'e gelen Yılmaz, LTÖD ile görüşme yapmak istediğini bildirdi. Yürütme kurulu ve LTÖD kitlesinin katıldığı kısa toplantıda, müfettişe öğrenci sorunlarını içeren birçok soru soruldu. İngiltere'de faşistlerin örgütlenmesi ile ilgili bir soruya müfettiş, kesin cevap vermekten kaçındı ve bu konuyla ilgili ayrıca bir toplantı yapacağını söyledi.

Eski müfettiş, Lütfü Başara'nın gitmesinden sonra gelen Kemal Yılmaz, görevinin başına geçeli öğrencilerin gözünü boyamak için çok uğraştı. Müfettişlik koridorlarında bir "iyi niyet" havası estirdi. Ne var ki sorunlarımız göz boyamayla, iyi niyetle çözülüyor. Öğrenci kılığında faşist canilerin gerçek kimlikleri ve İngiltere'ye geliş nedenleri bilindiği halde "öğrencilikleri" uzatıldı. Öte yandan ne bursu tehlikedeki öğrenci yığınının, ne resmi işlemlerini yaptırmak isteyen herhangi bir gencin sorunlarına kesin çözümler "bulunamadı". Kemal Yılmaz'ın sözde anti-faşist, babacan tavırları dışında bir şey değişmedi. Hamamın da, tasi aynı kaldı.

Leeds görüşmesinin ardından İTÖF temsilcisi de yeni müfettişimizle Londra'da bir toplantı yaptı. Arkadaşımız, İngiltere'deki öğrenci yığınının istemlerini dile getirdi, özellikle burslar sorunu ile faşist örgütlenme girişimi konularında Kemal Yılmaz'a sorular yöneltti. Eski CHP sayılabilecek Kemal Yılmaz, tüm iyi niyetini takınmasına karşın, "ben yalnızca devlet memuruyum.. bunlar hassas meselelerdir..." yolunda yanıtlar verdi. İşte kayıtsızlığın en büyüğü.

İTÖF anti-faşist, anti-emperyalist savaşını kimseden bir şey beklemeden bugüne dek yürüttü. Bundan böyle de yürütecektir. İTÖF'ün "hassas" olduğu konu işte budur.

DURUM

İTÖF seminerleri ve "partizanlık" suçlamaları

İTÖF geçtiğimiz dönem içinde üç merkezi seminer düzenledi. "Türkiye'nin Sosyo-ekonomik Düzeni ve Faşizm", "İleri Demokratik Halk Devrimi" ve "Kürt Sorunu" konulu seminerler geniş ilgi gördü. Seminerlere çok sayıda Türkiyeli öğrencinin katılması genel teorik sorunlara ve bu sorunların Türkiye'ye ilişkin olarak ele alınmasına duyulan canlı ilginin kanıtı oldu. İTÖF'ün gelecek çalışmalarına ışık tuttu.

İTÖF'ün seminer dizisiyle birlikte birtakım arkadaşlar İTÖF'ün demokratik bir öğrenci federasyonu olmasından yola çıkarak İTÖF seminerlerinin örgütün amaçlarıyla çelişip çelişmediğini sordular.

En başta şunu belirtelim. Bu konuların tartışılması örgüte canlılık getirdi. Toplantılar çok kalabalık oldu. Ve her nedense bu "sorular", seminerlerde kendi görüşlerini başarılı biçimde savunamayan arkadaşlar tarafından ortaya atıldı. Semineri verenin "belli bir görüşü savunduğu" söylendi.

En başta belirtelim: İTÖF'ün bir öğrenci federasyonu, bir gençlik ve yığın örgütü olması, devrimci hareketin sorunlarına eğilen seminerler düzenlemesini engellemez. Tam tersine bunu gerekli kılar. Bu çalışmalar, örgütün somut sorunlara eğilmesi göreviyle karşı karşıya getirilemez. İTÖF yalnızca herhangi bir öğrenci federasyonu değil, anti-faşist, anti-emperyalist öğrencilerin bir birliğidir. Bu nedenle, bu seminerler çok yararlı ve gereklidir.

Bir diğer görüş ideolojik tartışmaların örgütsel birliğe zarar vereceği yolundaydı. Nitekim, İTÖF'ün içinde değişik siyasetleri destekleyen öğrenciler vardır. Bunların ortak yanı faşizme ve emperyalizme karşı mücadele etmeleri ve birlikte eylem koyma gerekliliğini görmeleridir.

Biliyoruz ki değişik kesimlerin "anti-faşist" ya da "anti-emperyalist" kavramlarına yaklaşımları bile farklı olabiliyor. Bunun için de eylem birliği olduğu halde, siyasetler arasında ideolo-

jik mücadele olması kaçınılmazdır. Ama bu gerçeği bilen devrimciler böyle bir mücadeleyi zararlı değil, aksine çok yararlı bulurlar. Can alıcı önemi olan konularda yapılmış İTÖF seminerleri daha iyi savaşılabilmek için kafaların açılmasını sağlamıştır. Kendine güvenen, devrimciyim diyen hiç kimse böyle tartışmalardan, böyle bir mücadeleye çok güzel platform olan seminerlerden kaçmaz. "Örgütsel birliğe zarar getirir" demez.

Gelelim "partizanlık" suçlamasına. Bu suçlama artık eskidi. Partizan olmamak için patlıcan kızartması nasıl yapılır diye mi tartışacağız. Yoksa konuları anlatırken hiçbir görüş mü söylemeyeceğiz. Bu mantıksızlığa yanıt bile gerekmez.

Bu kez sorma sırası bizde. "İTÖF 'İleri Demokratik Halk Devrimi' konulu bir semineri biçim olarak düzenlememeliydi" diyenlerin asıl söylemek istedikleri nedir? Sakın ideolojik platformda mücadele etmekten çekindikleri için "biçim üzerine" İTÖF'ü eleştiriyor olmasınlar?

İTÖF anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleyi ilgilendiren her konuda seminer düzenler. Bu, yapısıyla çelişmeyen, doğru bir tavrıdır. Asıl ilkesiz davranan İTÖF'ü "partizanlık"la eleştirenlerdir. "Tek yol devrim" deyip "Devrim" konulu bir seminerin yapılmasına itiraz eden, yetersiz kalınca böyle şaşırtmacalara başvuranlardır. Laf ebeliğini bırakın. Oportünistlerin ağzında sakız olmuş "somut sorunları atlıyor", sosyal demokratların dilinde küflenmiş "partizanlık" türünden sözleri biraz düşünerek harcayın. Devrimci öğrenciler şunu çok iyi biliyorlar: Somut sorunlar için en iyi savaşanlar, kafası en açık ilkelerden ödün vermeyen ve savunduğu görüşleri rahatça ve açıkça tartışabilenlerdir. İTÖF seminerleri bu yolda atılmış bir adımdır. Önümüzdeki dönemde İTÖF hem daha iyi, daha geniş seminerler düzenleyecek, hem de somut sorunlar üzerinde daha iyi savaşılabilecektir. Tüm öğrencileri bu savaşta birliğe çağırıyoruz.

Kürt sorununda tutumumuz ilkeseldir

İTÖF'ün düzenlediği merkezi seminerlerden üçüncüsü "Kürt Sorunu" üzerineydi. 19 haziranda yapılan seminer, İngiltere'nin her köşesinden gelen arkadaşların bu konuya sorumlu bir biçimde eğilmelerini sağladı. Aşağıdaki yazı, seminer ve seminer sonrası tartışmaların değerlendirilmesi sonucunda ortaya çıktı. Öğrenci Gençlik'te bu yazıyı yayınlarken, hem seminerlerimizden bir örnek sunuyor, hem de İTÖF'ün Kürt sorununda bu en önemli demokratik sorunda ilkesel bir tutum belirlemesi yolunda zorunlu bir görevi yerine getirdiğine inanıyoruz.

ULUSAL SORUNA GENEL BAKIŞ

Kapitalizmin bir ürünü olan ulusal sorunun son çözümü ancak kapitalizmin yıkılması ve sosyalizmin kurulmasıyla mümkün olacaktır. Bu genel bir doğrudur. Ne var ki bu doğruyu "sosyalizm her şeyi çözecektir" mantığıyla yorumlayıp ulusal sorunu anti-emperyalist, anti-tekel, anti-faşist savaşımız içinde ele almazsak, savaşta burjuvaziye teslim etmiş oluruz. Ulusların kendi yazgılarını özgürce belirleyebilmesi, yani kendi ulusal devletlerini kurabilmeleri hakkı, onların temel demokratik bir hakkıdır. Bu hakkı onlara tanımak, bunun için savaşmak demokrasi görevidir.

Kapitalizm öncesinde de dil birliği, toprak birliği ve uzun zaman birlikte yaşamışlıktan doğmuş psikolojik birlik üzerine dayanan insan toplulukları vardı. Kapitalizm ile birlikte ekonomik birlik (pazar birliği) de bunlara eklendi ve modern uluslar, burjuva uluslar ortaya çıktı. Ekonomik ve politik açıdan ulusal gelişmelerini diğerlerine göre daha hızlı tamamlayan toplumlar kendi ulusal devletlerini kurdular. Bu gelişmede geri kalmışları ege-menlikleri altına alarak ulusal baskıya dayalı devletler kurdular. Ulusal sorun tarihsel olarak böyle ortaya çıktı.

Emperyalizm dönemiyle birlikte ulusal sorunun da anlamı değişti, genişledi. Sömürgelerin, ezilen ulusların emperyalist sömürden kurtulma savaşı, anti-emperyalist savaş ulusal sorunun özünü oluşturdu.

İşçi sınıfının savaşı her türlü ulusal baskıya karşıdır. İşçi sınıfı enternasyonalisttir. Bu bilinçle eğitilmesi, her türlü ulusçuluktan arındırılması gerekir. Ulusal baskı, ezilen ulusların varlığı ezen ve ezilen ulus emekçileri arasında düşmanlık ve güvensizlik tohumları eker. Dünya çapında örgütlenmiş sermayeye karşı verilmesi gereken ortak savaşı, emperyalizme karşı savaşılabilmek için her türlü ulusal baskıya karşı öncelikle savaşmak gerekir.

KENDİ YAZGISINI BELİRLEME HAKKI

Gerçek birliği sağlamanın yolu "... bütün uluslara, yalnız genel olarak eşit haklar tanımak değil, aynı zamanda devlet konusunda da eşit haklar, yani yazgısını belirleme, ayrılma hakkı tanımak" ilkesinden bir an bile olsun şaşmamaktan geçer. Çünkü bu ilkeye ikircimsiz, apaçık, sözüyle-özyle koşulsuz bağlı kalmamak burjuva ulusçuluğunu, ezen ulus şovenizmini getirir, ezilen ulus halkı arasına güvensizlik tohumları saçar. Bu koşullarda ise "birlik"ten söz edilemez. "Ezilen ülkelerin emekçi yığınlarının,

bu ülkeleri ezmiş bulunan devletlerin proletaryasına karşı duydukları güvensizliğin üstesinden gelebilmek için, hangisi olursa olsun, herhangi bir ulusal topluluğun yararlandığı her çeşit ayrıcalığı kaldırmak, uluslar arasında tam bir eşitlik kurmak, tüm haklarından yararlanamayan sömürgeler ve ulusların, devlet olarak örgütlenmek üzere ayrılma haklarını tanımak zorunludur.

Ezilen ulusların kendi yazgılarını belirleme hakkını, ayrılma haklarını ödünsüz savunmak gerçek bir birliğin temel koşuludur. Ama ayrılma hakkını tanımak ve savunmak, ayrılmayı savunmak demek değildir. Eğer ayrılma, proletaryanın sosyalizmi kurma yolundaki birliğine ve demokratik devrime zarar getirecekse, ayrılmayı savunmak devrimci bir tutum değildir.

"Ulusların özgürce ayrılma hakkı sorunu ile, şu ya da bu ulus için şu ya da bu anda ayrılmanın yararlılığı sorunu birbirine karıştırılmamalıdır. Bu son sorunu, proletarya pa-lisinin, her özel durum içinde, tüm toplumsal gelişme ve proletaryanın sosyalizm için sınıf savaşımı çıkarları açısından, tam bir bağımsızlık içinde çözmesi gerekir."

KÜRT SORUNU NEDİR?

Türkiye'de ulusal sorun deyince akla gelen Kürt sorunudur.

Kürtlerin yaşadığı 234,000 kilometre karelik Türkiye Kürdistanı'nda, Kürt ulusu 18 ilin yerlisidir. Nüfus olarak 10 milyonu buluyor.

M.Ö. 600-900 yıllarında kurulan Med'lerden başlayıp, 1847 yılına kadar yaşamış olan Bedirhani (Botan) beyliğinin yıkılmasına kadar geçen zamanda Kürtler birçok devletler kurmuşlardır. 15.-17. yy. arasında, bazı yazarların Kürtlerin rönesansı dedikleri tarihlerde, 40 kadar bağımsız krallık kurulmuş, bu dönemde önemli kültürel gelişmeler kaydedilmiştir.

Osmanlılar ile İranlılar arasında "tampon" durumunda olan bu devletler, iki ülke tarafından yüzyıllar boyu baskı altında tutulmuş, bu baskılar birçok ayaklanmalara yol açmıştır.

Türkiye'de 1908 Burjuva Demokratik Devrimiyle burjuva ulusçuluğu fikirlerinin yayılması, Kürt halkı üzerinde ulusal baskıların daha da artmasına neden oldu. 1919-1922 Kurtuluş Savaşı sırasında, Türk burjuvazisi, Kürt ulusuna her türlü demokratik hakkı tanıyacağını söyledi. Kürt ulusunun, Kurtuluş savaşına katılmasını sağlamak için her sözü verdi. Kürt ulusu da kurtuluş savaşında canla başla savaştı. Lozan anlaşması sırasında İ.İnönü: "Türkiye Devleti, Türkiye Büyük Millet Meclisi Türklerin ve Kürtlerindir" diyordu. Fakat, emperyalist ülkelerin Anadolu'dan atılmasından sonra, Türk burjuvazisi Kürt halkına karşı baskıyı, şiddeti tüm ağırlığına uygulamaya başladı. Yine İ.İnönü, Sivas demiryolu açılış töreninde:

"Beş seneden beri doğu vilayetlerimizde vuku gelen ve kökü dışarda entrikalarla köriklenen bu isyan, (1927 Ağrı ayaklanması - Ö.G.) bugün gücünün yarısını kaybediyor. Bu ülkede sadece Türk Ulusu, etnik ve ırksal haklar talep etme hakkına sahiptir. Başka bir kimsenin böyle bir hakkı yoktur..." (Milliyet, 31. ağustos. 1930)

Türk burjuvazisinin Kürt ulusuna karşı uyguladığı ulusal

baskı ve terör yanında, Kürtleri ülkenin diğer bölgelerine sürüp özümseme politikası uygulaması beraberinde çeşitli başkaldırmaları getirdi. Şeyh Sait (1925), Ağrı (1927) isyanlarıyla, tamamen bir "varlığını koruma" savaşı olan Dersim (1936-42) isyanı, böyle bir politikanın sonucudur. Dersim konusunda, burjuvazinin saldırısı başlamadan önce Mecliste yaptığı konuşmasında: M.Kemal, "Dersim çıban başıdır ve bunu temizlemek lazımdır" diyor ve meclisten özel yetkiler istiyordu.

Türk burjuvazisi 1938 yılında tarihin görmediği vahşeti yaptı. Onbinlerce Dersimli öldürüldü. Derelerden günler boyu kan aktı. II. Dünya Savaşı'ndan sonra burjuvazi, ordusu eliyle Türkiye Kürdistanı'na yerleşti. 1960'lara böyle gelindi. 1960 yılında 27 Mayıs Cumhurbaşkanı C.Gürsel de aynı ırkı, şöven politikayı şöyle dile getiriyordu:

"Eğer, yola yordama gelmez dağlı Türkler (Kürtler - Ö.G.) rahat durmazlarsa ordu, şehir ve köylerini bombalayıp yıkmakta tereddüt etmeyecektir. Öyle bir kan gölü olacak ki, onlarda, ülkeleri de yok olacaktır." ("Dagens Nyheter Gazetesi, Stockholm, 16, Kasım 1960). Aynı görüşü faşist Türkeş, "Türkiye'de yalnız Türk soyundan gelenler yaşayacaktır" diyerek dile getiriyor.

Dünden bugüne çok büyük gelişmeler oldu. Türkiye'de kapitalizm dev adımlarla büyüdü. Tekeller ortaya çıktı. Finans-kapital gelişti. Devlet tekelci kapitalizmi ülkeye egemenliğini kurdu. Doğal olarak bu gelişmeler Türkiye Kürdistanı'nda etkilendi. Bir yandan kapitalist üretim ilişkileri beraberinde çelişmesini de getirirken, bir yandan da Kürt hareketi canlılık kazandı.

Son günlerde Kürt Sorununun burjuva gazetelerinde, parlamentoda, hükümet ve sıkıyönetim temsilcilerinin sözlerinde te-laşla konu edilmesi bundan kaynaklanıyor. Burjuvazi boşuna telaş etmez. Açık ki, giderek olgunlaşan devrimci durum ile birlikte giderek gelişen ulusal Kürt hareketinden ödün kopuyor. Türkiye Kürdistanı'nın neredeyse tümünü kapsayan sıkıyönetim habire uzatılırken kopan "bölücü-lük" çılgınlık bunun göstergesidir.

En çok da Kürt ve işçi hareketlerinin birleşmesinden korkuyor. Çünkü biliyor: Türkiye işçi sınıfının devrim savaşımının utkusu, Kürt ulusunun özgürlük savaşımının utkusundan ayrılmaz. Çünkü görüyor: Ulusal baskı ve faşist terör, işçi sınıfının Kürt halkıyla birleşmesinin nesnel koşullarını yok edemez, aksine daha belirgin bir hale getirir.

İşçi sınıfının savaş yolundan yürüyen İTÖF, Kürt sorununda ilkesel bir tutum alıyor. Kürt ulusunun kendi yazgısını belirleme ve ayrılma haklarını ödünsüz savunulmaması halinde, Türk ve Kürt halklarının birliğinden söz etmenin boş laf olduğunu görüyor. Bu birlik sağlanmadan da Türkiye'de faşizmin, emperyalizmin ve tekellerin yerle bir edilemeyeceğini çok iyi biliyor. Marks'ın dediği gibi: "Başka bir halkı ezen bir halk özgür olamaz."

Evet, yurdumuzda ileri demokratik halk devrimi'nin utkusu, Türk ve Kürt halkının ortak savaşımıyla gerçekleşecektir. Mücadele ortak bir mücadele, zafer ortak bir zafer olacaktır.

İNGİLTERE'DE ÖĞRENİM:

Öğrenci arkadaş!

İTÖF el kitabı çıktı

İTÖF EL KİTABININ

2. GENİŞLETİLMİŞ BASKISI YAKINDA ÇIKIYOR.

DERNEKLERİNİZDEN İSTEYİN

Ülkemizde yığın hareketleri yükseliyor

Ülkemizde faşizme, emperyalizme, tekellerin sömürüsüne, ulusal ezgiye, açlığa-yokluğa karşı yığın hareketleri hızla yükseliyor.

İlerici Kadınlar Derneği'nin sıkıyönetim tarafından kapatılması üzerine, "İlerici Kadın Hareketi Durdurulamaz" yürüyüşü yapıldı. Yürüyüş İzmit ve İzmir'den başlayıp Ankara'ya dek uzandı.

Yiğit soda işçileri Mersin'den Ankara'ya yürüyerek 18 aydır sürdürdükleri grevi bir üst aşamaya çıkardılar. Patronun 847 işçiyi işten atmasıyla "Açlıktan ölmek istemiyoruz" diyerek yürüdüler.

Söke tarım işçilerinin toprak beylerine karşı direnişi yığın çıkışlarındaki gözle görülür artışa önemli bir gösterge oldu.

8 ağustos günü, ODTÜ açılış toplantısı devrimci bir mitinge dönüştü. Enternasyonal'in söylendiği miting, doğru eylemin günün koşullarına uygun devrimci eylem olduğunu kavramış İGD'li ve birçok anti-emperyalist, anti-faşist devrimci gençliğin görkemli bir çıkışı oldu. Burjuvaziyi derinden sarstı.

18-27 ağustos tarihleri arasında "Faşizme karşı savaşım haftası" yapıldı. 47 demokratik kuruluşun İzmir yürüyüşünde faşizmi ezmek için and içildi. İzmit'teki gösteride polis halka saldırdı. İGD sekreterlerinden Ferdi Kuruçay öldürüldü. Polis arabasının çarpıp duvara fırlattığı anti-faşist Ali Dural'ın iki bacağı kırıldı. Ecevit hükümetinin Kocaeli valisi, İzmit İGD şubesiyle Maden-İş şubesi kapattı. İTÖF, Maden-İş'e bir dayanışma telgrafı çekerek şöyle dedi:

"Onurumuz Maden-İş üzerindeki baskılar faşizme, emper-

yalizme ve tekellere karşı devrimci savaşımızı durduramaz. Yenilgi ölüm. Yenmek zorundayız. Yeneceğiz. İleri Demokratik Halk Devrimini gerçekleştireceğiz."

İzmit saldırısı, İGD ve Maden-İş şubelerinin kapatılması ülke çapında protestolara yolaçtı. Ankara'dan 26 ve İstanbul'dan 21 demokratik kuruluş, Ferdi Kuruçay'ın öldürülmesini protesto etti.

İTÖF, Ferdi Kuruçay'ın öldürülmesiyle ilgili İzmit İGD'ye yolladığı telgrafta şunları söyledi:

"Faşistler bir yoldaşımızı daha şehit etti. Kanı yerde kalmayacaktır. İlerici Gençlik üzerindeki kanlı terör ve baskılar, faşizmi ezmemize, İleri Demok-

ratik Halk Devrimini gerçekleştirmemize engel olamayacaktır."

Yığın eylemlerinin artması artan faşist baskıya, açlığa, sömürüye, pahalılığa, yokluğa karşı yığınların başkaldırmasıdır. Emperyalizme, holdingci burjuvaziye ve onun vurucu gücü MHP'ye ÜGD'ye karşı artan öfkесinin belirtisidir. "Umut"larla gelen, "ak günler" deyip, halkımıza işçi sınıfımıza kara günleri sıkıyönetimlerle olağanüstü hal yasalarıyla dayatan CHP hükümetine karşı kinidir.

Faşizm, "Finans-Kapitalin en gerici en şöven ve en emperyalist unsurlarının açık terörist diktatörlüğü"dür. Türkiye'de faşizm kendini yapısal olarak dayatıyor. Finans kapital başka "çıkarcı yol" göremiyor.

Finans kapitalin bir istemi olan faşizmi, faşist tehlikeyi, MHP-ÜGD gibi faşist odaklarını inine tıkmak için verilen savaşımın, emperyalizme, finans kapitaline karşı verilen savaşımın ayrılmayacağı açıktır. Bu savaşım da başını işçi sınıfımızın çektiği İleri Demokratik Halk Devrimi'ni utkuya ulaştırma savaşımıdır.

Devrimci durumda yığınsal çıkışlar kaçınılmazdır. Sorun, yığınlara doğru hedefi gösterebilmek, faşizmle mücadeleyi kendi içinde bir amaç değil, tek kurtuluş yolu olan devrim mücadelesine bağımlı kılmak, yığınlara bu bilinci aşılamak ve bu bilinçle devrimci yığın eylemi koyabilmektir.

M.E.B burslu

Baş 1. Sayfada

"İki aydan beri gelmeyen bursum için müfettişliğe defalarca gittim. Durumumu anlattığımda 'dövizimiz yok, sana nasıl burs verelim!', eğer istersen burslu olduğunu gösteren bir belge verelim, onunla bankandan borç alabilirsen, al!' diyorlar. Bu ne biçim anlayış, bu ne biçim öğrenci müfettişliği anlayamadım" diyor.

Zaten yetersiz olan bursların yontulup komik duruma düşmesi, ülkemizin içine düştüğü ekonomik iflasın sorumlusu kapitalizmin ve bu düzene dört elle sarılmış onu yamalarla yürütmeye çalışan CHP iktidarının ürünüdür.

Ama bu uygulamaları kimse-nin yanına koymayacağız. Yapılan, M.E.B.'den burslu öğrencilerin sırtından para kazanmaktır; M.E.B.'nin İngiltere'deki temsilcisi öğrenci müfettişinin bu konuda öğrencilere hesap vermesini istiyoruz.

İTİB yaz taarruzunda hedef yine aşıldı

Kardeş örgütümüz İTİB'in devrimci bir geleneği olan Yaz Taarruzlarının üçüncüsü de büyük bir başarıyla sonuçlandı. Taarruz sırasında belli bir taahhütte bulunan tüm İTİB militanları ve sempati-zanları, örgütlerini güçlendirmek için iki ay boyunca devrimci özverinin en güzel örneğini verdiler.

Ülkemizde gittikçe olgunlaşan bir devrimci durum yaşanması bu yılki taarruzun önemini bir kat artırdı. Daha taarruzun ilk haftasında coşku yaratan bir olay da İşçinin Sesi'nin yeniden çıkmaya başlaması oldu. İşçinin Sesi'nin 97-98. sayısı Yaz Taarruzunu belgelerini şöyle belirtiyordu: "Devrimci özveri olmadan devrimci savaşım olmaz", "İdeolojik gücü maddi güce çevirelim", "Burjuvaziye ve oportünizme karşı Yaz Taarruzu!"

Bu yılki Yaz Taarruzu'nun hedefi geçen yılki hedefin 1,5 katıydı. İTİB militanları hızlı bir çalışma temposuna girdi. Para kazanmak için denemedik yol bırakmadılar. Yaz Taarruzu kartları çıkartılarak bağış karşılığında İngiltere çapında dağıtıldı. Öğrenciler işe girdiler, işçiler fazla mesai yaptı. Hafta sonlarında açık hava toplantılarına, festivallere gidilerek kebab satıldı, bağış toplandı. Gruplar halinde fabrikalar, okullar, kahveler dolatılıp işçi ve öğrenci kesiminin eyleme katılımı sağlandı. Ve bunun gibi sayısız çalışmanın ürünü, sonuç görkemli oldu. Yü-kümlülüklerin aşan aşana. Sonuçta geçen yılki hedefin 1,5 katına değil 2 katına çıkıldı! İşçinin Sesi'nin koyduğu belgeler hayata geçti.

Öğrenci Arkadaş,
Home Office,
Okul, Burs
sorunlarını
İTÖF'de örgütlenerek
çözümle!

Kürt-Türk gençliğinin devrimci dayanışması

Avrupa Kürt Öğrenci Derneği (K.S.S.E), kuruluşunun 23. yıldönümünü 25 ağustos günü düzenlenen bir toplantıyla kutladı. Toplantıya İTÖF'de çağrılı olarak katıldı.

Toplantıya, örgütün kısa tarihini ve amaçlarını anlatan bir konuşmayla başlandı. Daha sonra KSSE Yürütme Kurulu'ndan bir temsilci, Kürt ulusunun uzun yıllar özgürlük için savaşımını dile getirdi. Kürdistan ve Kürt

halkının tarihine ilişkin bilgiler verdi.

Aralarında İTÖF ve İngiltere Türkiye İlericiler Birliği'nin de bulunduğu çeşitli ilerici kuruluşlardan gelen mesajların okunmasından sonra slayt gösterisi yapıldı.

Toplantının ikinci yarısında Kürt yemekleri tanıtıldı. Ayrıca folklor gösterisi yapıldı ve Kürtçe türküler söylendi. İTÖF adına toplantıya katılan devrimciler de marşlarıyla programa katkıda bulundular, dayanışmalarını dile getirdiler.

İTÖF temsilcisinin mesajı ise şöyle:

"Arkadaşlar, İngiltere Türkiye İlericiler Federasyonu bu önemli gün-de size candan selamlarını iletir.

Günümüz, Kürt halkının özgürlük mücadelesinde önemli gelişmelere gebe. İran, Irak ve Türkiye'deki gerici güçler, emperyalizm, Kürt ulusal hareketini yok etmek için uğraşıyorlar. Ama başaramayacaklar. Özgürlük yolu sarp ve çetin olsa bile savaşımınız utkuyla bitecektir.

Türkiye bugün süren bir ekonomik, siyasal ve toplumsal bunalım içindedir. Her gün daha da derinleşen ve keskinleşen çelişkiler devrimci durumun gide-rek olgunlaştığına işaret ediyor. Biz kurtuluşu devrimde ararken burjuvazi selametine tüm ülkede sömürüyü yoğunlaştırmada arıyor. Bütün bu gelişmeler, özellikle Kürt halkı üzerindeki şiddetli ulusal baskının kaçınılmaz olarak artmasına neden oluyor.

Burjuvazi uzun yıllar Kürt halkını yok etmek için en acımasız yöntemlere başvurdu. Tarih çok kez Türkiye Kürdistanı'nda toplu kıyımlara sahne olmuştur. Ankara ve İstanbul dışında sıkı yönetim ilan edilen illerin tümü Türkiye Kürdistanı'ndadır. Bu gerçek ve burjuvazinin her fırsatta "bölücülük" yaygaralarıyla bölgeyi baskı altında tutması, kanlı amaç ve yöntemlerini değiştirmeye niyetleri olmadığını gösterir. Faşizm tehlikesi son derece günceldir.

İTÖF enternasyonalizm ilkesine sıkı sıkıya bağlıdır. Kürt ulusunun tüm demokratik haklarını, en başta kendi yazgısını belirleme, ayrı devletini kurma hakkını ödünsüz savunuyoruz. Biliyoruz ki, ancak ilkeli ve gerçekten içten bir enternasyonalist ruhla savaşırsak gerici güçler yok olacaktır. Ancak böyle bir ruh ve anlayışla Türkiye işçi hareketi ile Kürt ulusal hareketinin birliğini sağlayabilir, faşist tehlikeye, emperyalizmin boyunduruğuna

ve işbirlikçi tekeli burjuvazinin egemenliğine son verebiliriz.

Savaşımız ortak bir savaştır. Utkumuz da ortak olacaktır.

Yaşasın ortak savaşımız!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Türk-Kürt halkları birleşin! Gelen Kurdu Türk Yekbun!

ÖĞRENCİ
gençlik
Abone ol
Abone bul

Öğrenci Arkadaş, Proletarya Enternasyonalizmi Türkiye gençlik hareketinin harcında yatar. R. Yürükoğlu'nun bu kitabı ilkeli tavırlarımıza kılavuzdur. Derneğimizden isteyebilirsiniz.

İngiltere Türkiye İlerici Federasyonu'nun aylık yayın organıdır.
Fiyatı: 15p.
Baskı Anvil Printers Ltd. (T.U.)